

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Phenix-Fuglen. Et Angelsachsisk Kvad førstegang udgivet med Indledning, Fordanskning og Efterklang

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 69. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1840_679-txt-shoot-idm5441/facsimile.pdf (tilgået 03. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Vaagn op, vor Moder,
med alle Froder
fra Arldstid,
med Alles Navne,
som Orlogs-Stavne
har ført i Strid,
og vel bemædet,
for Fædrelandet
og Moders-Maal!

Nu Klokker kime,
na Glædens Time
for eder slæg,
na Romer-Hæren,
som kræved Eren,
til Helved drog,
na høre Prisen
i Kampvisen
kan Dansemænd!

Nu vaagner, Frænder,
med rappe Hænder
til gavnlig Dont!
thi her i Landet
lvo ei gjør Andet,
gjør meget Ondt:
sig selv han kvæder,
og Brødet stjæler
af Næstens Mund.

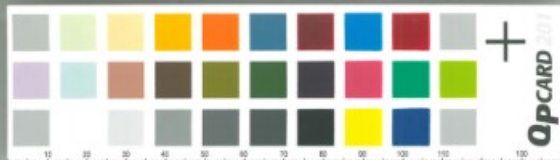
Nu Bønder vaagne
i alle Sogne,
i hver en By,
af Kæmpe-Ellen
for Odels-Retten
til Fædres Ry,
som Ridder-Sæder
med Valmels-Klæder
kan rime net!

Med Alvor Gammen
nu smelte sammen
i Sol-Glands!
om Lærdoms Tinde
sig yndig vinde
en Lijs-Krands!
om Skjalbskabs Ving
sig Tanke-Binge
med Æren snoe!

I Danmarks Skove
tør Duer vove
med Høgen Kiv;
tør Lam til Løve,
for Daud at øve,
betroe sit Liv;
kan Barnet styre
uvune Tyre
med Klap paa Kind.

Paa Danmarks Sletter
sig jævne Trætter
med Mjød og Vin,
paa Danmarks Klipper
groe Ax og Vipper
med Høgen fin,
paa Danmarks Hede
gjør Lærker Rede
i Blæde-Byg.

I Danske Børne
har Godhed Varme,
er Oudskab Kold;
paa Danske Veie
er Stinaand feie
og Kvinden hold;
paa Danske Bølger
Livs-Lykken følger
med Dannebrog.

Vaagn op, vor Moder,
med alle Froder
fra Arldstid,
med Alles Navne,
som Orlogs-Stavne
har ført i Strid,
og vel bemædet,
for Fædrelandet
og Moders-Maal!

Nu Klokke kime,
na Glødens Time
for eder slog,
na Romer-Hæren,
som kræved Eren,
til Helved drog,
na bære Prisen
i Kampvisen
kan Dansemænd!

Nu vaagner, Frænder,
med rappe Hænder
til gavnlig Dont!
thi her i Landet
lvo ei gjør Andet,
gjør meget Ondt:
sig selv han kvæder,
og Brødet stjæler
af Næstens Mund.

Nu Bønder vaagne
i alle Sogne,
i hver en By,
af Kæmpe-Eften
for Odels-Retten
til Fædres Ry,
som Ridder-Sæder
med Valmels-Klæder
kan rime net!

Med Alvor Gammen
nu smelte sammen
i Sol-Glands!
om Lærdoms Tinde
sig yndlig vinde
en Lijs-Krands!
om Skjalbskabs Ving
sig Tanke-Binge
med Æren snoe!

I Danmarks Skove
tør Duer vove
med Høgen Kiv;
tør Lam til Løve,
for Daud at øve,
betroe sit Liv;
kan Barnet styre
uvone Tyre
med Klap paa Kind.

Paa Danmarks Sletter
sig jævne Trætter
med Mjød og Vin,
paa Danmarks Klipper
groe Ax og Vipper
med Høgen fin,
paa Danmarks Hede
gør Lærker Rede
i Blæde-Byg.

I Danske Børne
har Godhed Varme,
er Oudskab Kold;
paa Danske Veie
er Stinaand feie
og Kvinden hold;
paa Danske Bølger
Livs-Lykken følger
med Dannebrog.

